

[Industriministeren]

der er fra oppositionsbænkene, ikke så meget er den store kritik, men den manglende vilje, og det beklager jeg.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Ja, må jeg først sige noget, der ikke har så meget med sagen at gøre, men der er nogle, der har været lidt polemiske vedrørende rosen. Jeg synes, at der er sagt sådanne ting om den side af sagen, at jeg vil have lov at sige, at jeg i hvert fald synes – synes I ikke også? – at det er en smuk farve. I er vel ikke lidt misundelige, fordi I ikke har et ordentligt fælles symbol?

I hvert fald vil jeg sige, at vi har haft meget samarbejde med praktisk taget alle partierne her i tinget. Det har ofte været utrolig besværligt, og det er vel også sådan, at besværligheder medfører glæde, også en glæde over de resultater, vi har opnået, så sammen med de konservative, så sammen med venstre, så sammen med de tre mindre partier og for så vidt også på enkelte lovgivningsområder med andre partier. Det har vi glædet os over, og det håber vi selvfølgelig kan fortsætte på et senere tidspunkt.

Jeg er lidt ked af, at der sker en næsten, synes jeg, bevidst fordrejning bare af en enkelt ting som dette, at vi gerne vil klare de helt akutte problemer for landbruget. Det er helt givet bevidst, for man er ikke i tvivl om, hvad det er, vi vil. Man er ikke i tvivl om, hvad det er, vi kun kan, nemlig klare nogle akutte problemer for den del af landbruget, der på grund af, at det hele nu stopper, kommer i ganske særlige vanskeligheder. Alligevel prøver man på at sige, at det er landbrugspolitikken, vi skal løse, men enhver ved jo godt, at den kan vi ikke løse i finansudvalget, det har noget at gøre med lovgivningen. Alt dette er blevet begrundet udmærket af både landbrugsministeren og finansministeren.

Jeg vil gentage, hvad der er sagt flere gange i dag: det er en meget alvorlig situation, vi står i. Tusinder af landbrug er ude i vanskeligheder. Det medfører problemer for valutaen, for beskæftigelsen. Det er en kendsgerning, at bygge- og anlægssektoren er inde i en kolossal krise, som betyder mange arbejdsløse bygningsarbejdere, og at mange håndværkere er i klemme.

Jeg synes, det er rigtigt, hvad landbrugets organisation, og hvad håndværkerorganisationen har sagt, nemlig at det egentlig ville være ulykkeligt, hvis vi fik et valg nu, men der er jo åbenbart ikke andre muligheder.

Vi er også i den situation, at investeringerne falder, og at arbejdsløsheden stiger, og så kan man sige: ja, hvem er årsag til det? Der bliver jeg nødt til at understrege endnu en gang, at det er en negativ international tendens, som også præger Danmark. Uanset hvor meget vi må erkende det – og ingen kan benægte det, jeg siger her – uanset hvor internationalt det er, er det en opgave for os at prøve på så godt som overhovedet muligt her i Danmark at bryde mest muligt af denne negative tendens.

Selv om vi nu skal ud i en valgkamp, kommer vi ikke og prøver på at bilde befolkningen ind, at der er lette løsninger. Vi ved nemlig bedre end nogen, at der ikke er lette løsninger, og derfor tror jeg, jeg tør sige, at vi ikke går ud med gyldne løfter. Den plan, der har været omtalt, men som egentlig ikke er til gennemgribende debat i dag, er alene finansieringsreformen. Men den plan, regeringen har udarbejdet, er en plan, der bestemt ikke er særlig velegnet som, som nogle siger, lokkemad i en valgkamp. Den har et stort afsnit, der siger en hel masse om erhvervsfremmeinvesteringer, og selv om vi i partiet mener, det er rigtigt, er det jo ikke noget af det, man ligefrem og umiddelbart vinder stemmer på i lønmodtagerkredse. Dog, vi tror naturligvis, at også de kan se den sammenhæng, vi prøver på at give det, men afbalanceret på en socialt ansvarlig måde. Det sidste – det vil jeg sige til vores ærede opposition – er det meget vigtigt at iagttage.

Men altså, selv om vi ikke tror, der er lette løsninger, siger vi: vi vil udnytte enhver lokal dansk mulighed for blot i nogen grad at dreje udviklingen, jeg havde nær sagt på tværs af de internationale tendenser, f.eks. på tværs af det internationale renteniveau. Vi vil udfolde enhver bestræbelse for at mildne den monetære politik, som jo altså nu engang, selv om jeg forstod, at hr. Askjær Jørgensen ikke kunne lide, at vi sagde det, den amerikanske præsident er et meget udpræget udtryk for. Denne højrentepolitik vil vi gerne gøre et forsøg på at moderere i dagens Danmark, i hvert fald på de områder, hvor der er